

РЕШЕНИЕ

№ 3009

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10
състав**, в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1572** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу решение № ПИ-505/16.12.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания, изложени в жалбата.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 26-Б-932/29.06.2015 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП С. е наложен запор върху налични и постъпващи суми в размер на 12 000 000 лв. на [фирма] в ТБ [фирма]. С определение № 5770/27.10.2015 г. на Административен съд София град е удължен срока на наложените предварителни обезпечителни мерки. С постановление, изх. № С170029-193/24.01.2017 г. е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки. От търговското дружество е направено искане за издаване на

разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК, с вх. № С190022-000-0595773/14.11.2019 г. Искането е мотивирано с обстоятелството, че с разпореждане от 4 октомври 2019 г. Върховният административен съд е оставил без движение подадена от търговското дружество касационна жалба, като е указал на дружеството да внесе държавна такса в размер на 4500 лв. по сметката на Върховния административен съд (разпореждането е представено като доказателство по делото). По направеното искане по чл. 229, ал. 1 от ДОПК се е произнесъл публичният изпълнител, като е отказал издаването на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, като е мотивирал отказа си с обстоятелството, че липсват документи, доказващи плащания по фактури към основни доставчици, не е доказано, че сумите са за плащания по договори, свързани с основната дейност на дружеството. При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решението на директора на ТД на НАП С., като съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК на обжалване в настоящото производство подлежи решението на решаващия административен орган.

Оплакванията за незаконосъобразност на решението на решаващия административен орган не се определят като правилни от настоящата инстанция.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение № ПИ-505/16.12.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК. Съгласно чл. 229, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител с разпореждане до банката може да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Съгласно чл. 229, ал. 2 от ДОПК преценката се извършва въз основа на писмена молба от длъжника с приложения към нея доказателства. В процесния случай е била подадена писмена молба от длъжника, като към нея е било приложено разпореждане на Върховния административен съд от 4 октомври 2019 г., с което жалбата на търговското дружество срещу решение № 5106 от 22 юли 2019 г. на Административен съд София град, постановено по адм.д. № 9660/2017 г. е оставена без движение, като на дружеството е указано да внесе държавна такса в размер на 4500 лв. Условието, при които може да бъде дадено разрешение от публичния изпълнител са посочени в чл. 229, ал. 3 от ДОПК, като от събраните по делото доказателства не се установява наличието на същите. Съгласно посочения текст разрешението се дава при условие, че сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника (т. 1), забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника – прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни (т. 2), сумите са за публични вземания (т. 3). В процесния случай от търговското дружество не се обосновава обстоятелството на необходимост от извършване на неотложни плащания, дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника, не се обосновава обстоятелството, че забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника – прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или

изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни, не се обосновава обстоятелството, че сумите са за публични вземания. Обстоятелството на необходимост от внасянето на определена сума, необходима за разглеждането на касационна жалба не попада в обстоятелствата по чл. 229, ал. 3 от ДОПК. Решението се определя като законосъобразно.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - от директора на ТД на НАП С. – териториалният директор на ТД на НАП С. е орган по приходите съобразно чл. 7, ал. 1, т. 2 от Закона за Националната агенция за приходите. Териториалният директор съгласно чл. 11, ал. 2, т. 1 издава предвидените в ДОПК актове.

В съответствие с направените фактически и правни изводи съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма] срещу решение № ПИ-505/16.12.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: